

Nemáte, protože neprosíte.

Spoléhání se na sebe je již dlouhou dobu závažným problémem lidstva. Projevilo se u věže v Babelu do takové míry, že Bůh v té chvíli zasáhl, aby mu zamezil. Ale i před a po událostech v Genesis 6 se na-sebe-spoléhání vzdouvá a kypí v lidské společnosti jako strmá vlna, která nejprve rozvíří hlubiny našeho bytí, aby se poté roztříštila jako Tsunami tváří v tvář neočekávanému. Přesto jsme rádi nezávislí a sebejistí. V jistém smyslu slova ten pocit uctíváme. Není divu, že Jakub napsal: „*Nemáte, protože neprosíte (Boha).*“

Někdy neprosíme Boha, protože zkrátka nechceme to, co nám Bůh chce dát. On chce přinést pokoj do našich vztahů, ale my to nechceme. Až příliš často to platí o vztahu v manželství. Platí to i o Boží církvi, stejně jako v případě Božích služebníků. Je to také hlavním tématem knihy Jonáš, kde Boží milosrdenství vůči Ninivským přivádí proroka do stavu, kdy jasně vyjadřuje hloubku našeho zkaženého srdce svými zlostnými slovy: „... *což jsem to neříkal, když jsem byl ještě ve své zemi? Proto jsem dal přednost útěku do Taršíše! Věděl jsem, že jsi Bůh milostivý a plný slitování, shovívavý a nesmírně milosrdný, že tě jímá lítost nad každým zlem.*“

Bůh věděl, že se chce smilovat nad Ninivskými. Jonáš to věděl také. Rozdíl byl v tom, že Jonáš nechtěl, aby se Bůh nad nimi smiloval, proto zahájil svůj „netečně-útočný“ výpad proti Božím plánům. Namířil si to do Taršíše. Snažil se zadržet svůj jazyk, aby nemluvil to, co chtěl Bůh říci. Tento duch prchajícího Jonáše je mezi námi dodnes.

Naše sebejistá nezávislost se stává tak troufalou, že vzdorujeme Boží vůli jako Jonáš a myslíme si, že nám to projde. Ježíš jasně prohlásil: „*Svůj pokoj vám dávám.*“ My si ale někdy myslíme, že můžeme žít i bez toho. Někdy nechceme, aby určití lidé zažívali moc Božího pokoje, a tak o něj neprosíme. Výsledkem je, že i nám schází pokoj, a my se tváříme, že jde o neštěstí, kterému nerozumíme.

Kořeny hříchu jsou neprostupně zabydleny v hlubokých rozsedlinách našeho kamenného srdce. Když tyto kořeny chráníme, jedinou cestou pro Boha k jejich odstranění je, že rozdrtí jejich kamenné okolí. Možná nechcete, aby Bůh rozdrtil vaše kamenné srdce, ale prostě Ho, aby to stejně udělal. On ví, co dělá, a vy zjistíte, že Jeho laskavá milost a soucit je mnohem účinnější, než jste si kdy dokázali představit. Spoléhejte plně na Něho. Nespoléhejte sebejistě na sebe, a to ani v otázce, co je pro vás a pro druhé dobré. Vy to nevíte. On ano. Tak do toho. Prostě Ho. Nechte Ho být Bohem.